

Φεμινιστικό Φεστιβάλ 2026: Σάββατο 03.10 στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Ολόκληρο το πρόγραμμα.

3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Για 5η συνεχή χρονιά η Συνέλευση 8 Μάρτη διοργανώνει το Φεμινιστικό Φεστιβάλ στην Αθήνα, στον κήπο του Παντείου Πανεπιστημίου, με το σύνθημα: «Είμαστε πολλές. Είμαστε παντού. Αλλάζουμε τον κόσμο».

Όπως και τα προηγούμενα χρόνια, έτσι και φέτος, το Φεμινιστικό Φεστιβάλ δημιουργεί έναν διαθεματικό χώρο ελευθερίας, αγωνιστικότητας και ψυχαγωγίας για όλες και όλα. Στο φετινό μας πρόγραμμα επιθυμούμε να φέρουμε ομάδες και ανθρώπους από διαφορετικά κινήματα και χώρους, από διάφορες πόλεις της χώρας για να συζητήσουμε πώς σε συνθήκες πολέμων σε όλα τα επίπεδα της ζωής μας, οργανώνουμε μια απάντηση εμείς που “είμαστε πολλές και παντού”.

Ποια είναι η φεμινιστική ματιά στα διαφορετικά κινήματα; Και πώς τα αιτήματα των διαφορετικών κοινωνικών και εργατικών κινήματων εμπλουτίζουν και αλλάζουν τους φεμινισμούς μας; Πώς μέσα από αυτή την συνάντηση δημιουργούμε ένα δίκτυο “πολλών, παντού” που αγωνίζεται ενάντια στις πολλαπλές βίες πρώτα από όλα της γενοκτονίας και της αποικιοκρατίας καθώς και ενάντια στις ταξικές, πατριαρχικές και φασιστικές βίες; Και πώς αυτές μας οι συναντήσεις γίνονται δύναμη και επιθυμία να αλλάξουμε τον κόσμο;

Οι λόγοι που μας βρίσκουν ανήσυχες, ετοιμοπόλεμες και ενωμένες είναι πολλοί:

- Γιατί και φέτος βρισκόμαστε ξανά σε θέση μάχης απέναντι στις συνθήκες πολεμικού καπιταλισμού που στην Παλαιστίνη συνεχίζει να διαπράττει γενοκτονία ενός ολόκληρου λαού, ενώ στο Ιράν διεξάγει έναν εντελώς παράλογο πόλεμο και σκοτώνει ακόμη και μικρά κορίτσια τα οποία υποτίθεται ότι έχει πάει “για να τα απελευθερώσει”. Σε αυτές τις συνθήκες στην Ελλάδα και την ΕΕ ο πολεμικός καπιταλισμός «παίζει όλα τα λεφτά του» στην πολεμική βιομηχανία.

- Γιατί ο πόλεμος συνεχίζεται εσωτερικά και παίρνει την μορφή της φυσικής μας εξόντωσης. Ήδη μετράμε 15 γυναικοκτονίες μέσα στο 2026. Την ίδια στιγμή που θρηνούμε τις αδερφές μας ακόμα εκκρεμεί η νομική κατοχύρωση του όρου γυναικοκτονία, ακόμα το δίκτυο δομών υπεράσπισης των επιζωσών έμφυλης βίας είναι ανεπαρκές.
- Γιατί σε συνθήκες της βίας που βιώνουμε, μας παρουσιάζονται ως εντελώς φυσικές και αναγκαίες οι περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες και το έτσι και αλλιώς ανύπαρκτο κοινωνικό κράτος. Αυτό δεν οδηγεί μόνο σε ακραία φτωχοποίηση μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας, αλλά κοστίζει και ανθρώπινες ζωές. Δεν θα ξεχάσουμε τις συστημικές γυναικοκτονίες των εργατριών της Βιολάντα. Δε θα ξεχάσουμε και τις γυναίκες - θύματα γυναικοκτονιών που αφήνονται μόνες τους να αντιμετωπίσουν τους κακοποιητές (και δολοφόνους) τους, χωρίς δομές φροντίδας και υποστήριξης και με τον νόμο Τσιάρα για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια που επιβραβεύει τους κακοποιητές και δυσκολεύει τη ζωή των εργαζόμενων και φτωχών γυναικών και επιζωσών έμφυλης βίας. Όπως δε θα ξεχάσουμε τις τρανς αδερφές μας που αφήνονται χωρίς φροντίδα και υποστήριξη, που δεν έχουν ένσημα και σύνταξη που κινδυνεύουν καθημερινά από τη διάχυτη τρανσφοβία, ούτε φυσικά τις τρανς-γυναικοκτονίες οι οποίες δεν καταγράφονται πάντα, όπως θα έπρεπε στις γυναικοκτονίες που γίνονται κάθε χρόνο.
- Γιατί στεκόμαστε απέναντι στην κατασκευή των εσωτερικών εχθρών, των «επικίνδυνων άλλων». Όσο και να θέλουν δεν μπορούν να μας πείσουν ότι οι κοινωνίες κινδυνεύουν από τις φτωχές και τους φτωχούς, τις μετανάστριες, τις τρανς, τις γυναίκες και θηλυκότητες που αγωνίζονται, τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, τις φεμινίστριες, ούτε θα τους αφήσουμε να βάλουν τα εργαζόμενα άτομα να στρέφονται το ένα απέναντι στο άλλο. Οι επιθέσεις στις ιδεολογίες φύλου και η επιστροφή σε ακροδεξιές αντιλήψεις “πατρίς-θρησκεία-οικογένεια” είναι ευθείες επιθέσεις στο δικαίωμά μας για αυτοπροσδιορισμό και ελεύθερη έκφραση. Είναι όμως και ένας αποτελεσματικός τρόπος να δημιουργήσουν ρωγμές μεταξύ όλων των καταπιεσμένων ανθρώπων. Ο σεξισμός, ο μισογυνισμός, ο ρατσισμός, ο φασισμός και η τρανς-ιντερσεξ-ομοφοβία χτυπούν τα πιο ευάλωτα κομμάτια, αυτά που χρειάζονται ακριβώς το αντίθετο: την αμέριστη αλληλεγγύη και τους συλλογικούς μας αγώνες.
- Γιατί θέλουμε οι χώροι μας, οι φεμινιστικοί, οι πολιτικοί και οι συνδικαλιστικοί να είναι ελεύθεροι και ασφαλείς από την έμφυλη βία και την υποτίμηση. Γιατί βλέπουμε ότι στη διασταύρωση έμφυλης βίας και ταξικής εκμετάλλευσης, τα σώματα των πιο φτωχών και αποκλεισμένων γυναικών που εργάζονται διαρκώς και παντού, γίνονται πεδίο εξάντλησης.

- Γιατί πιστεύουμε ότι αν τα διαφορετικά κινήματα και χώροι συναντηθούν, συζητήσουν, ανταλλάξουν ιδέες, πρακτικές, διαφωνίες, προτάσεις μπορούμε καλύτερα να αντιμετωπίσουμε τον πόλεμο σε όλα τα επίπεδα, γιατί μπορούμε να μάθουμε η μία από την άλλη.

Για όλους τους παραπάνω και για άλλους τόσους λόγους συναντιόμαστε και φέτος για να μάθουμε από τη γνώση των κινημάτων και την εμπειρία των αγωνιστριών που προηγήθηκαν, αλλά και από τη γνώση των νέων ακτιβιστριών-ων που πράττουν τον φεμινισμό καθημερινά, ακόμα και στα πιο μακρινά μέρη. Επιθυμία μας είναι οι διαφορετικές μας συναντήσεις να αποτελέσουν ένα φεμινιστικό μανιφέστο αντίστασης και αλληλεγγύης.

Πέρα από τον χώρο των συζητήσεων, προτείνουμε ένα καλλιτεχνικό πρόγραμμα με live μουσική και dj party, δημιουργούμε έναν χώρο χαράς και γιορτής πέρα από την εξ-άντληση.

Σας περιμένουμε όλα, όλες, όλους να βρεθούμε για άλλη μια χρονιά σε έναν χώρο συλλογικής φροντίδας να συζητήσουμε, να εμπνευστούμε, να γνωριστούμε, να γιορτάσουμε μαζί!

Πλήρες πρόγραμμα:

Προβολή & Workshops: (16:00-18:00) :

-Προβολή της πολυβραβευμένης ελληνικής ταινίας μικρού μήκους **“Honeymoon”**, σε σενάριο και σκηνοθεσία του Άλκι Παπασταθόπουλου (με αγγλικούς υπότιτλους).

Θα ακολουθήσει συζήτηση του κοινού μαζί με το σκηνοθετό.

-Παρουσίαση της καμπάνιας **“Όχι στην υποχρεωτική Συνεπιμέλεια”**. Συζητάμε με μέλη της καμπάνιας.

-Workshop : Δικαίωση πέρα από την ποινική/σωφρονιστική απόκριση στην έμφυλη βία: Από τις γενεαλογίες στις κινηματικές **πρακτικές της μετασχηματιστικής δικαιοσύνης.**

Συζητούν οι:

-Ματίνα Παπαγιαννοπούλου, Κοινωνιολόγος- ερευνήτρια φύλου

-Άννα Βουγιούκα, Κοινωνική επιστημόνισσα, ερευνήτρια και εμπειρογνώμονας σε θέματα ισότητας των φύλων.

Κεντρική εκδήλωση (18:30 - 21:00) :

Είμαστε πολλές. Παντού. Φεμινισμοί και κοινωνικά κινήματα εναντία στις ταξικές, πατριαρχικές, φασιστικές και αποικιοκρατικές βίες

Συντονισμός: Βι, Συνέλευση 8 Μάρτη

προσκεκλημένη του Φεμινιστικού Φεστιβάλ:

Χούλια Κάμαρα (Julia Camara), ακτιβίστρια-φεμινίστρια και ιστορικός, Ισπανικό Κράτος

Συμμετέχουν φεμινιστικές, ΛΟΑΤΚΙ+ και μεταναστευτικές συλλογικότητες, ακτιβίστριες/ ακτιβιστά κοινωνικών κινήματων, μέλη σωματείων:

- Ναουζάτ Χαντίντ - Σάντα, Αραβική Γυναικεία Συλλογικότητα
- Τάσος Κουπελίδης, Φεμινιστική και ΛΟΑΤΚΙ+ συλλογικότητα Κιουρι-at
- Μέλη της Αυτοοργανωμένης Φεμινιστικής Συλλογικότητας Τσούχτρες, Καβάλα
- Μέλος της συλλογικότητας Φεμινιστική Καλαμάτας
- Ρηνιώ Συμεωνίδου-Ηλιάς Μαρκούσης, Intersex Greece
- Μαρία Χαρίτου, μέλος Φοιτητικού συλλόγου Φιλοσοφικής, ΕΚΠΑ
- Βάνια Νεντέλτσεβα, Επιστημονική Συνεργάτιδα-Διαπολιτισμική σύμβουλος ΙΝΕ ΓΣΕΕ

Η γλώσσα ομιλίας θα είναι: ελληνικά/ ισπανικά. Για αγγλόφωνα άτομα θα υπάρχει ψιθυριστή μετάφραση στα αγγλικά.

Καλλιτεχνικό Πρόγραμμα

Performance “Hymen” από την Νάγια Τ. Καρακώστα (21.00)

Μία διαδραστική περφόρμανς ντοκουμέντο που μιλάει για το γυναικείο συλλογικό σώμα και όσα αυτό φέρει -ως αναμνήσεις, ως εμπειρίες, ως ύλη.

Live (22.00)

Sugahspank!

Party (23.00)

Dj Loo

Στον χώρο θα λειτουργεί από την έναρξη του Φεστιβάλ παιδότοπος με δράσεις και παιχνίδια από παιδαγωγούς, Φεμινιστικό Βιβλιοπωλείο, Merch, Χώρος Φεμινιστικών, ΛΟΑΤΚΙ+, κουήρ συλλογικοτήτων καθώς και αντιπολεμικών ομάδων.

Στον χώρο θα λειτουργεί μπαρ και κουζίνα με φαγητό και vegan επιλογές.

Το φεστιβάλ αποτελεί Apartheid Free Zone - ελεύθερη ζώνη από ισραηλινά προϊόντα. Επιθυμούμε επίσης να είναι ένας χώρος ασφαλής και ελεύθερος, ως εκ τούτου τρανς-ιντερσεξ-ομοφοβικά και σεξιστικά σχόλια και πρακτικές δεν είναι ανεκτά.

